

Udtalelse fra Bente Klarlund Pedersen i forbindelse med UVVUs afgørelse den 28. august 2014

UVVU har valgt at fastholde visse af sine anklager mod mig. Jeg er lodret uenig i afgørelsen, som nu vil blive taget til domstolene. Sagen har herefter udelukkende juridisk karakter og jeg henviser til advokat Eigil Lego Andersen, som kan svare på eventuelle spørgsmål.

Nedenfor gives en kort gennemgang af sagen.

Baggrund

Den 3. februar 2014 besluttede UVVU at genoptage min sag anlagt af Henrik Galbo den 19. juli 2011 og afgjort den 18. december 2013. Et nyt udkast til afgørelse blev sendt i høring den 9. maj 2014 og UVVU har nu fastholdt dette udkast til afgørelse i deres endelige afgørelse af 28. august 2014

Kort om UVVU's afgørelse

I den oprindelige afgørelse fra december 2013 erklærede UVVU mig uredelig vedrørende to artikler, hvor UVVU havde konkluderet, at der var sket en selektion af forsøgspersoner. UVVU opfordrede de to internationalt anerkendte tidskrifter til at trække artiklerne tilbage, men blev affærdiget, idet redaktionerne ikke fandt grundlag for tilbagetrækning eller korrektion af artiklerne. UVVU har i sin afgørelse erkendt, at UVVU begik en fejl angående disse to artikler og de er nu udgået i afgørelsen. Derudover frafalder UVVU at dømme mig for selektion, hvad angår én artikel.

UVVU mener, at endnu en artikel skal trækkes tilbage eller at der skal udformes en rettelse. Fejlen er imidlertid så ubetydelig, at redaktøren for det relevante tidsskrift per mail har meddelt mig, at hun end ikke finder en rettelse påkrævet.

Kontrolansvar

UVVU konkluderer, at jeg er uredelig, fordi jeg overså Milena Penkows manipulation af et billede i en artikel, vi skrev sammen. At der skulle foreligge grov uagtsomhed fra min side underbygger UVVU med en regel om, at der findes et særligt kontrolansvar for en ledende forfatter. Dette er imidlertid ikke korrekt. ICMJE's sekretær Darren Taichmann har præciseret, at UVVU's fortolkning af Vancouverprotokollens nye regel om forfatteransvar er en misforståelse. Der findes intet grundlag for at hævde, at international praksis arbejder med tanken, at en ledende forfatter har et særligt kontrolansvar for andres snyd, der kan medføre et uredelighedsansvar. Dette er blevet bekræftet af redaktøren af Ugeskrift for Læger, professor Jacob Rosenberg, som er medlem af Vancouvergruppen. Jeg henviser til debatten i Universitetsavisen.

I øvrigt var jeg ikke ledende forfatter på artiklen, der vedrørte Penkows hovedforskningsområde, metallothionein. Penkova stod for det immunhistokemiske arbejde, inkl. udvælgelse af snit og fremstilling af figurer til publikation, uden at inddrage mit laboratorium. Penkova fik ideen til artiklen, skrev manuskriptet, indsendte det til publikation og varetog hele korrespondancen, ligesom manuskriptet udgik fra hendes afdeling. Penkova og jeg var akademisk ligestillede og Penkova var både førsteforfatter og seniorforfatter på artiklen.

Da det stod klart, at der var tvivl om integriteten af billederne, indberettede jeg Penkova til UVVU og kontaktede det relevante tidsskrift med henblik på tilbagetrækning.

Selektion

UVVU anklager mig for selektion, idet udvalget finder, at jeg uden at oplyse det, har valgt ud blandt forsøgspersonerne for at få mine resultater til at tage sig bedre ud, end de er. Dette er en grov misforståelse. Der har ikke på noget tidspunkt været tale om selektion af hverken forsøgspersoner eller resultater. Den simple forklaring på artiklernes udformning er, at der for nogle forsøgspersoners vedkommende ikke var tilstrækkeligt med biologisk materiale til en gennemførelse af alle undersøgelser.

UVVU erkender nu, at der ikke foreligger uoplyst selektiv eller skjult kassation af egne uønskede resultater, når målinger som i artikel 4 foretages på alt det biologiske materiale, hvorpå de kan gennemføres, selvom dette omfatter færre forsøgspersoner end andre undersøgelser, der var prioriteret højere. Det fund af uredelighed, som UVVU tidligere gjorde vedrørende artikel 4, er som konsekvens heraf nu udgået af den endelige afgørelse. Udvalget indser imidlertid ikke, at dette også har betydning for to af de seks uredeligheder, som UVVU fortsat finder i mine artikler. I begge de pågældende artikler blev den samlede forhåndenværende gruppe af forsøgspersoner inddraget. Ingen forsøgspersoner blev skilt fra, før målingerne blev foretaget, og ingen målinger blev kasseret, efter de blev foretaget.

Krydsreferencer

Udvalget anklager mig for manglende krydsreferencer. Herom bemærker jeg følgende:

Der er intet nedfældet om behovet for krydsreferencer i internationale retningslinjer af nogen art. Man hørte første gang om dette krav til videnskabelig redelighed i forbindelse med min sag. Siden sagens start har UVVU formuleret tre forskellige synspunkter vedrørende spørgsmålet, hvornår der er behov for krydsreferencer. UVVU burde overveje, hvorfor der er brug for alle disse ændringer i argumentationen. Hvis de postulerede regler indgik i god videnskabelig praksis allerede for ti år siden, da mine artikler blev offentliggjort, kunne man vel forvente, at det i dag ville stå ganske klart, hvad reglerne går ud på?

Jeg har godtgjort, at mange forskere gør som jeg. De to underskriftsindsamlinger, som jeg har fremlagt for UVVU, dokumenterer, at mere end hundrede højt estimerede forskningsledere deler mit standpunkt vedrørende behovet for krydsreferencer, herunder, at det er en skønsag, hvornår de kræves, og at en forsker ikke anses for uredelig, blot fordi andre forskere i et konkret tilfælde ville have skønnet anderledes. Det må herefter være hævet over enhver tvivl, at der ikke består en konsensus blandt ledende forskere om, hvad der er god videnskabelig praksis på området, og at UVVU følgelig er afskåret fra at kende mig uredelig på dette punkt.

Inkonsekvent afgørelse vedrørende en bagatelagtig fejl

En af de fejl, som UVVU fortsat finder uredelig, optræder i en artikel, som også var inddraget i en klagesag imod mig indledt af professor Jamie Timmons. I Timmons-sagen blev den pågældende artikel frikendt af UVVU. UVVU kan imidlertid ikke blåstemple forholdet i den ene afgørelse men stemple det som uredeligt i den anden. Dette gælder ikke mindst, fordi det er de samme syv personer, der har truffet de to afgørelser samme dag, 18. december 2013.

Fejlen er i øvrigt så ubetydelig, at redaktøren for det relevante tidsskrift per mail har informeret mig om, at hun ikke finder en rettelse påkrævet. Dette har betydning, da der gælder en bagatelgrænse for UVVU's uredelighedsfund.

Generelle bemærkninger

I mine høringssvar har jeg endvidere påpeget en række forhold, som min advokat og jeg mener er af væsentlig juridisk karakter, men som UVVU har valgt at se bort fra. Der er især tale om følgende:

1. Fem af de i alt seks påståede uredeligheder skal bedømmes efter UVVU-loven fra 1998, eftersom det var denne lov, der var i kraft, da de pågældende artikler blev offentliggjort. 1998-loven har en helt anden definition af uredelighed end den, vi kender fra 2008 og til i dag.
2. UVVU henfører alle seks uredelighedsfund under nogle kategorier af uredelighed, som opremses i den nugældende lov. Samtlige disse henførelser bygger på fejlbehæftede fortolkninger af loven.
3. Der er ingen dokumentation for UVVU's vurdering af, hvad der er god videnskabelig praksis. Udvalgets synspunkter om uredelighed skal forankres i retningslinjer for god videnskabelig praksis, der var internationalt almindeligt anerkendt på tidspunktet, hvor de pågældende videnskabelige artikler blev publiceret. Denne forankring mangler fuldstændigt.
4. Sammenfattende peger udvalget ikke på en eneste dansk eller udenlandsk retskilde, der begrundet uredelighedsfundene i den foreliggende sag.

København 28. august 2014

Bente Klarlund Pedersen